

Wichedipomněscho.

Běšcho dom, w kotaremž wese weličich, ale hyšczer wězej małych luži bydlašcho. Te běchu mjaš bobu swěsane, někotare psches kšchej a někotare psches pschijaschelsku lubosć. Gospodař a gospoša lubowašchtej šchytnych ako šwoje žišchi, lězrownož běšcho jan jana, Hanzyzka, jeju žowka. A dwa dorosłej domaznej pschijaschela, Gregor a Bjarnat, zyhášchtej rowno. Woni bydlaču nedaloko Hamburga. —

Tosch ta šwojžba (rožina) mějašcho pschišlowo w hustach, kotrež šni: „Spiwaj a žekaj!“ — a wšchytnje w domje, mašte a weliše, nesnajachu žednogo rědnejšchogo wjašela, nežli še po takem pschišlowe žaržasch (měšch). Wjazor paš, po dokońzonem žele, pošluchachu šche raži na nanowe huzby, aby pschiběrali na mudrosći, na rošyńe a husnašchu. A nan powědašcho paš wo tom, paš wo wonem a šchytnje pschipošluchachu š pilnosću.

Take wjazorne hulizowanke jo tež tudy to wo Robinsonje. A dokulž jo wěšte, až jo hyšczer wězej psychnych a dobrych žišchi, kenž take rědne powědanke zytasch abo škyšchasch kšchě, ga napiša jo nan a knigky-